

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Did our Rabbi really tell us we need to foment feelings of hatred for our closest relatives?

Hating Your Family

Rabbi Yeshua warned His disciples that allegiance to Him would bring family strife and division. He told them, "If anyone comes to Me, and does not hate his own father and mother and wife and children and brothers and sisters, yes, and even his own life, he cannot be My disciple" (Luke 14:26).

This is a hard saying—nearly incomprehensible outside of a Hebrew and rabbinic context. Does the Master really require us to harbor contempt for our family before we can follow Him in discipleship? Does He call only hateful and bitter disciples?

In the English language, love and hate are antithetical and absolute opposites. In Hebrew the terms do not always possess the same absolute antithesis, especially when used in contrast against one another. The Bible sometimes uses "love" and "hate" to show an order of preference. For example, the Torah says that Jacob loved Rachel but hated Leah, meaning only that he loved Rachel more than Leah. In that case, the Master's words should be translated to English as follows:

If anyone comes to me and does not love his father and mother, his wife and children, his brothers and sisters—yes, even his own life—less than he loves me, he cannot be my disciple.

This is how Matthew interpreted the saying as well: "He who loves father or mother more than Me is not worthy of Me; and he who loves son or daughter more than Me is not worthy of Me" (Matthew 10:37).

Yeshua's attitude about placing discipleship above family reflected the rabbinic ideas of the day. The sages taught that a disciple's familial loyalties should be first with his teacher (and fellow disciples). A disciple's allegiance to his teacher outweighs all other loves and passions. As mentioned above (in Matthew 10:25), a school of

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de verhalen en leringen van de Meester.

Heeft onze Rabbi ons echt verteld dat we gevoelens van haat moeten opwekken tegen onze naaste familieleden?

Je familie haten

Rabbi Yeshua waarschuwde Zijn discipelen dat trouw aan Hem familietwist en verdeeldheid zou brengen. Hij vertelde hen, "Indien iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja, en zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn" (Lucas 14:26).

Dit is een moeilijk woord - bijna niet te begrijpen buiten een Hebreeuwse en rabbinale context. Eist de Meester werkelijk dat wij minachting voor onze familie koesteren alvorens Hem te kunnen volgen in discipelschap? Wil Hij alleen haatdragende en bittere discipelen?

In onze taal zijn liefde en haat tegenstrijdig en absolute tegenpolen. In het Hebreeuws hebben de termen niet altijd dezelfde absolute tegenstelling, vooral wanneer ze tegenover elkaar gebruikt worden. De Bijbel gebruikt soms "liefde" en "haat" om een volgorde van voorkeur aan te geven. De Torah zegt bijvoorbeeld dat Jakob Rachel liefhad maar Leah haatte, wat alleen betekent dat hij meer van Rachel hield dan van Leah. In dat geval moeten de woorden van de Meester als volgt worden vertaald:

Indien iemand tot Mij komt en zijn vader en moeder, zijn vrouw en kinderen, zijn broeders en zusters - ja, zelfs zijn eigen leven - niet minder liefheeft dan hij Mij liefheeft, kan hij mijn discipel niet zijn.

Zo interpreteerde Matteüs het gezegde ook: "Wie vader of moeder meer liefheeft dan Mij, is Mij niet waardig; en wie zoon of dochter meer liefheeft dan Mij, is Mij niet waardig" (Mattheüs 10:37).

Yeshua's houding over het plaatsen van discipelschap boven familie weerspiegelde de rabbinale ideeën van die tijd.

De wijzen onderwezen dat de familiale loyaliteit van een discipel in de eerste plaats bij zijn leraar (en medeleerlingen) moet liggen. De trouw van een discipel aan zijn leraar weegt zwaarder dan alle andere liefdes en hartstochten. Zoals hierboven vermeld (in Mattheüs

disciples referred to their rabbi as the “father” of a household, hence the terms House of Hillel and House of Shammai. Fellow disciples were brothers. Yeshua and the fellowship of His disciples functioned as such a brotherhood.

As with the other schools of the sages, Yeshua’s family of disciples took precedence over the natural family, a common model for teacher-disciple relationships. For example, the Mishnah asks whether one should favor his father or his teacher first. In a surprising parallel to Yeshua’s own words, the Mishnah speaks of a disciple preferring his teacher and even carrying his master’s heavy burden:

If a [disciple] has to choose between his father’s [priorities] and his master’s [priorities], those of his master take precedence. For his father brought him into this world, but his master, who taught him wisdom, will bring him into the life of the World to Come. But if his father is also a sage, that of his father takes precedence. If his father and his master were both carrying heavy burdens, he removes that of his master [and carries it for him], and afterward removes that of his father. If his father and his master were taken captive, he ransoms his master, and afterward he ransoms his father. (Mishnah)

In a similar way, Rabbi Yeshua instructed His disciples to place their priorities first with Him and even to carry His burden: “He who does not take his cross and follow after Me is not worthy of Me” (Matthew 10:38).

10:25), verwees een school van discipelen naar hun rabbi als de “vader” van een gezin, vandaar de termen Huis van Hillel en Huis van Shammai. Medediscipelen waren broeders. Yeshua en de gemeenschap van zijn discipelen functioneerden als zo’n broederschap. Net als bij de andere scholen van de wijzen, had Yeshua’s familie van discipelen voorrang boven de natuurlijke familie, een gebruikelijk model voor leraar-discipel relaties. De Mishnah vraagt bijvoorbeeld of iemand eerst zijn vader of eerst zijn leraar moet begunstigen. In een verrassende parallel met Yeshua’s eigen woorden, spreekt de Mishnah over een discipel die zijn leraar verkiest en zelfs de zware last van zijn meester draagt:

Als een [leerling] moet kiezen tussen de [prioriteiten] van zijn vader en de [prioriteiten] van zijn meester, dan gaan die van zijn meester voor. Want zijn vader heeft hem in deze wereld gebracht, maar zijn meester, die hem wijsheid heeft geleerd, zal hem in het leven van de toekomstige wereld brengen. Maar als zijn vader ook een wijze is, dan heeft die van zijn vader voorrang. Als zijn vader en zijn meester beiden zware lasten droegen, dan neemt hij die van zijn meester weg [en draagt die voor hem], en daarna neemt hij die van zijn vader weg. Als zijn vader en zijn meester gevangen zijn genomen, dan koopt hij zijn meester vrij en daarna zijn vader. (Mishnah)

Op een soortgelijke manier instrueerde Rabbi Yeshua Zijn discipelen om hun prioriteiten op de eerste plaats bij Hem te leggen en zelfs om Zijn last te dragen: “Wie zijn kruis niet op zich neemt en Mij achterna gaat, is Mij niet waardig” (Mattheüs 10:38).

